

Norwegian Pronunciation, Rhythm and Tone

Erik Skuggevik, 2nd Feb. 2022

Lecture 3

Today's Topics:

- Stress at word level
- Consonant and vowel length
- More phonetic habits

Familien

Michael: Vil du bli med på teater på lørdag?
Ingrid: Det kan jeg desverre ikke. Jeg skal i bursdagselskap til søstera mi.
Michael: Hvor gammel blir hun?
Ingrid: Hun blir 18.
Michael: Har du flere søsken?
Ingrid: Ja, jeg har en storebror som er 27 år. Hva med deg? Har du noen søsken?
Michael: Ja, jeg har en lillebror som er 28. Bor søstera di hjemme hos foreldrene dine?
Ingrid: Ja.
Michael: Og storebroren din?
Ingrid: Han bor i Bergen. Han er gift, og de har to barn. De kommer også på lørdag.
Michael: Hvor gamle er barna?
Ingrid: Jenta er 4, og gutten er to.

We will listen to words, to test for word stress. We will do the vowels properly, and also listen to the text "Familien" below for some general pronunciation rules (audio file in Handouts too).

Reminder: In these handouts when writing out pronunciation in square brackets, I double the letter that is stressed:

Hvor **skal** du? → [voʃkalldu]

Hvordan **går** det → [voɖaŋ-gååɖe]

Han er **gift** → [hanæjift]

Omission of unstressed -e- at the end of words

Masculine nouns in the singular definite end, as we know, in -en. This suffix is never stressed. A word like (the car) *bilen* has the stress on the *first* syllable, **bilen**. In reality, although Norwegians aren't conscious of this, the penultimate sound -e- is virtually gone in ordinary speech.

Hvor er bilen din? → [voræ-biil'n-din]

More words like this: Boken [book'n] – sekken [sekk'n] – vasen [vaas'n] – tanken [taŋk'n] – siden [siid'n] – mobilen [mobiil'n] – stolen [stool'n] – koppen [kåpp'n] + 100s more

But what happens when the sound before the final n is *also* an n, for example *pennen*? Then we just get a super-long n, yet keeping the same two-beat rhythm:

Pennen [penn-n] – mannen [mann-n] – hånden [hånn-n] – vennen [venn-n] – maskinen [maʃin-n]

This is maintained also when we add yet another e, plural definite for example:

Vennene = [venn-n-ne] – hendene [henn-n-ne] – and also Spennende [spenn-n-ne]

The same is true for many words ending -el as part of normal speech:

sykkel, Mikkell, søppel, handel, hassel, enkel, pendel

Note: if the stress falls on the last syllable, and with other vowels than -e-, this 'swallowing' does *not* happen: schizof**ren**, antropoc**en**, sanda**l**, kana**l**, pana**l**, kana**l**, radon, Ant**on**

Sherlock Holmes question: Based on this and what happens to -r- plus some consonants, why are the following words in South-East Norwegian: *broren*, *moren*, *faren*, pronounced [bro-or], [mo-or], [fa-ar]? A combination of topics in lectures 1 and 2 gives the answer.

Vowels and long consonants

We have already talked about vowel and consonant length in class, but here it is again: Words when stressed (or in isolation) always have one syllable stressed (lengthened), the lengthened sound can be a vowel or a consonant. Spelling doesn't give many clues to which syllable is lengthened, but a double consonant is usually always long. Compare:

Fin vs finn – mase vs masse – man vs mann – hal vs hall – hele vs helle

These words have either a long vowel followed by a short consonant, or vice versa. We never have long followed by long.

Some consonants can not be made long, they are plosives: p, b, t, d, g, k. However they are considered long by Norwegians when you hold back the release of them for longer. Attack, hold, release.

Compare:

Tak vs takk – lege vs legge – leke vs lekke – ruge vs rugge – nåde vs nådde – håpe vs hoppe

(Note: English has long/short vowels too, but no meaning attached to long/short consonants. For example: the word *dean* has a long vowel, and the word *din* has a short vowel – but it makes no difference how long the *n* is)

Familien

Michael: Vil du bli med på teater på lørdag?
 Ingrid: Det kan jeg dessverre ikke. Jeg skal i bursdagsselskap til søstera mi.
 Michael: Hvor gammel blir hun?
 Ingrid: Hun blir 18.
 Michael: Har du flere søsken?
 Ingrid: Ja, jeg har en storebror som er 27 år. Hva med deg? Har du noen søsken?
 Michael: Ja, jeg har en lillebror som er 28. Bor søstera di hjemme hos foreldrene dine?
 Ingrid: Ja.
 Michael: Og storebroren din?
 Ingrid: Han bor i Bergen. Han er gift, og de har to barn. De kommer også på lørdag.
 Michael: Hvor gamle er barna?
 Ingrid: Jenta er 4, og gutten er to.

Fra: "Levende norsk", Egerbakken/Bostrup

Vil du bli med på... → Vi-du bli me på
 lørdag : → lød̥a(g)
 Det kan jeg ... → de-kan-jæ
 Jeg skal i bursdagsselskap til søstera mi. → jæ-skali-buʃʃdas-selskap-ti-søstra-mi
 Hvor gammel blir hun? → vo-gammel-blir-un
 Hun blir 18 ... → humbliratt'n (Note: n in front of -b/-p become m)
 Har du flere ... → haʊflere
 jeg har en ... → jæ-haren
 .. 27 år → ʧuʃu-år

Bor søstera di ... → boʃøstradi
 storebroren → strorebroon¹
 Han bor i Bergen. → hambori-bærg'n (Note: n in front of -b/-p become m)
 Han er gift → hanæjift
 ..de har to barn. → dihaʔo-baan
 De kommer også ... → dikåmeråsså
 Hvor gamle er barna? → vo-gamle-æ-baan
 Jenta er 4, → jennta-æ-fire
 og gutten er to. → å-gutt'n-æ-ʔo

Remember, stress placed on different words, produce different outcomes:

Hvor **gammel** blir hun? → vo-gammel-blir-un
 Hvor gammel blir **hun**? → vo-gam'l-bli-hunn
 Hvor gammel **blir** hun? → vo-gam'l-bliir-un
Hvor gammel blir hun? → vorr-gam'l-blir-un

Spelling to phonetic symbol:

rd = d
 rt = t
 rn = ŋ
 rl = l
 ng = ŋ
 skj/sj/rs = ʃ
 kj = ɕ

¹ Why *broren*, *møren*, *faren*, become [broon], [moon], [faan] we will look at in a later session.